

povόμος.

Наслѣдодѣвецъ, вца. ἀρτ.
κληροδότης.

Наслѣдственное-стводаъ.
=наслѣдство.

αἰώνιον κληρονομήσω;) κληρονομῶ, κατακληρονομῶ.
(περὶ τοῦ μελλ. αὐτοῦ, πρβλ. θεοφάνεια).

Ηασταβλάῳ, εশн. μ.-βλιο, виши.
όδηγῶ, καθοδηγῶ, ποδηγέω
-ῶ, ποδηγετέω-ῶ, συμβι-
βάζω.

**Ηαστάβηνηκ, α. ἀρσ. ὁδηγὸς,
παιδαγωγὸς, χειραγωγὸς,
καθηγητὴς, ποδηγέτης, ἐπι-
στάτης**

Ηασταίο, ἐσθι (εὔχρηστ. μόνον τριτοπροσ. ἐνικ. καὶ πληθ.).
Ηασταέτz, ἐφίσταται. πρt.

насташе. ἐφίστατο. ἀρ.
настá. ἐπέστη. μελ. настá-
нетъ. Σέπι ἀνθρώπ. (271)
настá понемъ. . . Міхайл.
= воцарисѧ. (καὶ 298) на-
ста Ἀδριάνη. ἐγένετο ὁ Ἀ-
δριανὸς (πάπας), τουτέστι
διεδέχθη αὐτὸν ὁ Ἀδριανὸς,
ἐψηφίσθη πάπας. (καὶ 291)
настáти нóвый закóнъ.
= начати нóвый закóнъ.
арь асъти-γенéоθи νέος νó-
мос.

Ναστοίο, ὥσπι. παρτ. ΝΑΣΤΟ-
λήχ. καὶ πλέον οὐ. ἐφίστα-
μαι, ἐπίκειμαι, καὶ ἐπισά-
τεύω, ἐπιστατέω-ῶ. (2. Τι-
μοθ. 4. ΝΑΣΤΟΪ ΒΛΑΓΟΒΡέ-
ΜΕΗΗῆ ἡ ΒΕΞΒΡέΜΕΗΗῆ. ἐπί-
στηθι εὔκαίρως ἀκαίρως.)
πρβλ. ΝΑΛΕΚΔ. (ἢ μετοχὴ
τούτου τοῦ ῥημ.). ΝΑΣΤΟΪ
-ψῆι ὁ ἐπιστατῶν, διαφέ-
ρει κατὰ τὴν σημασ. τῆς
μετοχῆς ΝΑΣΤΟΪψῆι ὁ πα-
ρῶν, καὶ ὅρα ἐν τῷ οἰκείῳ
αὐτῆς τόπῳ).

Настоятельство, а. οὐδ. ἐπιστασία, ἐπιστατεία, ἐπιστατις. **Σ**БЕЗЬ НАСТОЯТЕЛЬСТВА (194). **ἀνεπιστάτως.**